

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§5 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2023r.

sprawy **M.K.**

skazanego za czyn z art. 278a§1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego

na korzyść skazanego

od postanowienia Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku

z dnia 25 września 2012r., sygn. akt XI Ko 1384/12

w przedmiocie zarządzenia wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności

p o s t a n o w i ł:

I. uchylić zaskarżone postanowienie i umorzyć postępowanie w przedmiocie zarządzenia wykonania wobec M.K. warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności;

II. kosztami postępowania kasacyjnego obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 marca 2010r., sygn. akt VIII K 680/10, Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku uznał M.K. za winnego tego, że:

- w dniu 6 grudnia 2009r. w G., będąc w stanie nietrzeźwości: 0,86 mg/l przy I próbie i 0,83 mg/l przy II próbie, prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny, tj. popełnienia czynu z art. 178a§1 k.k.,

Za czyn ten skazano go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 2 lata. Sąd, na podstawie art. 71§1 k.k., wymierzył skazanemu również karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawkiiennej na 30 złotych, a także orzekł względem niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez strony postępowania i uprawomocnił się z dniem 6 kwietnia 2010r.

W toku postępowania wykonawczego, wobec uchylania się przez skazanego od uiszczenia kary grzywny i dozoru kuratora, postanowieniem z dnia 25 września 2012r. wydanym w sprawie o sygn. akt XI Ko 1384/12, Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku, na podstawie art. 75§2 k.k. i art. 75§4 k.k., orzekł m.in. o zarządzeniu wykonania wobec skazanego warunkowo zawieszzonej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności. Powyższe postanowienie, niezaskarżone przez strony postępowania, uprawomocniło się z dniem 25 października 2012r.

Obecnie kasację od powyższego postanowienia – na korzyść skazanego - wniósł Prokurator Generalny, zarzucając w niej rażące i mające istotny wpływ na treść postanowienia naruszenie przepisów prawa materialnego i procesowego, to jest art. 75§4 k.k. w zw. z art. 178§3 k.k.w., polegające na zarządzeniu na mocy tego orzeczenia, które uprawomocniło się w dniu 25 października 2012r., wykonania warunkowo zawieszzonej na okres 2 lat kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wobec M.K. prawomocnym z dniem 6 kwietnia 2010r. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 29 marca 2010r., sygn. akt VIII K 680/10, tj. po upływie okresu wskazanego w wymienionym przepisie prawa materialnego, stosownie do którego zarządzenie wykonania kary po dniu 5 października 2012r. nie było już możliwe.

Podnosząc powyższy zarzut i zaskarżając postanowienie w całości, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i umorzenie postępowania w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności zgodnie z treścią art. 15§1 k.k.w.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535§5 k.p.k., co umożliwiło jej rozpoznanie na posiedzeniu w składzie jednoosobowym (art. 15§4 k.p.w.).

Wskazane przez skarżącego rażące naruszenie prawa materialnego, tj. art. 75§4 k.k. rzeczywiście miało miejsce w przedmiotowym postępowaniu.

Przepis ten stanowi, że zarządzenie wykonania kary nie może nastąpić później niż w ciągu 6 miesięcy od zakończenia okresu próby.

W przedmiotowym postępowaniu, na skutek błędu przyjęto, że do uprawomocnienia się wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 29 marca 2010r. wydanego w sprawie sygn. akt VIII K 680/10, doszło z dniem 12 maja 2010r., co skutkowało następnie nieprawidłowym odnotowaniem tej daty w Krajowym Rejestrze Karnym i powieleniem w kolejno wydawanych odpisach orzeczenia. Zapewne do błędu tego doszło na skutek zasugerowania się treścią zarządzenia wykonania orzeczenia z k. 74 akt sprawy. Wynika z niego jednak niewątpliwie, że dotyczy ono orzeczenia z dnia 19 maja 2010r., a zatem postanowienia o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej (k. 69). Tymczasem zarządzenie wykonania wyroku, na którym stwierdzono jego prawomocność, znajduje się na k. 66 akt sprawy i wynika z niego jednoznacznie, że doszło do tego z dniem 6 kwietnia 2010r.

Skoro tak, dwuletni okres próby kończył swój bieg w dniu 6 kwietnia 2012r., zaś określony w art. 75§4 k.k. sześciomiesięczny termin, z upływem którego zarządzenie wykonania kary pozbawienia wolności przestało być możliwe, **w dniu 6 października 2012r.**

Orzeczenie o zarządzeniu wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności zapadło w dniu 25 września 2012r., jednakże uprawomocniło się ono **25 października 2012r.**, a zatem po upływie terminu, o którym mowa w art. 75§4 k.k.

Zważywszy na powyższe, kasację Prokuratora Generalnego należało uznać za oczywiście zasadną i uchylić zaskarżone postanowienie w całości. Wobec zaś wystąpienia przesłanki wykluczającej zarządzenie wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności, postępowanie w tym przedmiocie należało umorzyć.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

(Z.K.)

[ms]